

Повідомлення Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради Української РСР

Про підсумки виборів до Верховної Ради
Української РСР восьмого скликання

Центральна виборча комісія одержала від окружних виборчих комісій остаточні дані про підсумки виборів до Верховної Ради Української РСР восьмого скликання, які відбулися 13 червня 1971 року.

В республіці вибори проведено в повній відповідності з вимогами Конституції УРСР і «Положення про вибори до Верховної Ради Української РСР». До Центральної виборчої комісії скарг про порушення виборчого закону не надходило.

Виборча кампанія проходила під знаком всенародної боротьби за піднесення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, в обстановці високої політичної і трудової активності робітників, колгоспників, інтелігенції, всіх трудящих республіки. Український народ в ході виборів продемонстрував свою монолітну єдність і згуртованість навколо Комуністичної партії Радянського Союзу, одностайну підтримку її внутрішньої і зовнішньої політики, спрямованої на зміцнення могутності нашої Батьківщини, дальше підвищення матеріального добробуту і культурного рівня радянських людей.

За даними Окружних виборчих комісій у списки виборців в цілому по республіці було внесено 32.729.395 чоло-

вік, з них взяло участь у виборах 32.726.360 чоловік, або 99,99 процента.

За кандидатів блоку комуністів і безпартійних голосувало 32.713.782 чоловіки, що становить 99,96 процента від загального числа виборців, які взяли участь у виборах. Проти голосувало 12.578 чоловік, або 0,01 процента.

Наведені дані свідчать, що непорушний блок комуністів і безпартійних здобув на виборах нову видатну перемогу.

Центральна виборча комісія на підставі пункту «Г» статті 38 «Положення про вибори до Верховної Ради Української РСР» зареєструвала обраних депутатів Верховної Ради УРСР по всіх виборчих округах.

До Верховної Ради Української РСР восьмого скликання обрано 484 депутати, в тому числі робітників і колгоспників — 243 чоловік, або 50,2 процента, жінок — 168, або 34,7 процента. Серед обраних депутатів члени і кандидати в члени КПРС становлять 69,2 процента, безпартійні — 30,8 процента, молоді віком — до 30 років — 12,8 процента, 217 чоловік, або 44,8 процента не були депутатами Верховної Ради Української РСР минулого скликання.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПО ВИБОРАХ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР.

У К А З

Президії Верховної Ради Української РСР ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради Української РСР на підставі статті 37 Конституції Української РСР ПОСТАНОВЛЯЄ:

Скликати першу сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки восьмого скликання 14 липня 1971 року в м. Києві.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. ЛЯШКО.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР Я. КОЛЮТХА.

м. Київ,
18 червня 1971 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XII

№ 73 (1397)

СУБОТА

19

ЧЕРВНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ТОРЖЕСТВО РАДЯНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

13 червня в усіх 15 союзних республіках відбулися вибори депутатів до Верховної Ради.

Вибори проходили в обстановці величезного політичного і трудового піднесення, виниклого рішеннями XXIV з'їзду КПРС, під знаком всенародної боротьби за піднесення в життя накреслень партії.

Підсумки виборів переконливо показують, що блок комуністів і

безпартійних здобув ще одну блискучу перемогу. Вибори були свідченням торжества соціалістичної демократії, згуртованості трудящих навколо Комуністичної партії Радянського Союзу. Віддаючи голоси за кандидатів народу, виборці голосували за нові успіхи в комуністичному будівництві, за дальше зміцнення могутності Батьківщини.

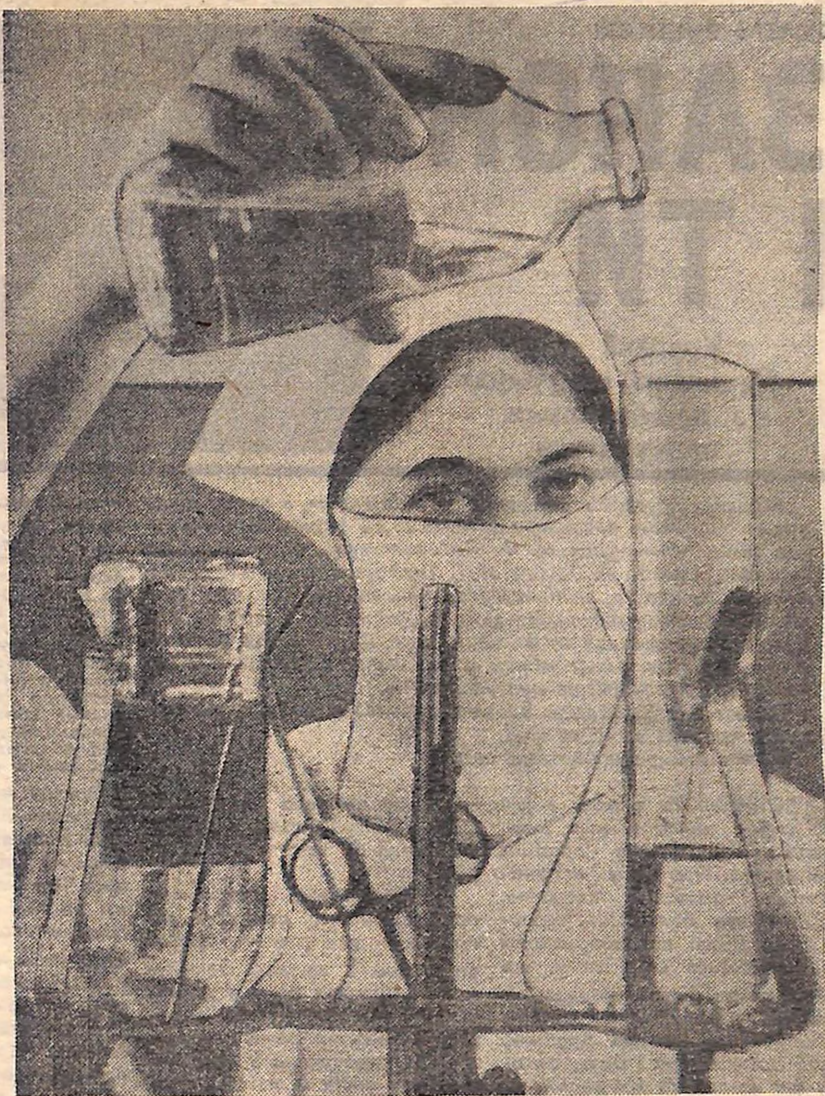
Центральні виборчі комісії всіх

п'ятнадцяти союзних республік розглянувши матеріали по кожному виборчому округу зокрема, на підставі відповідних статей Положення про вибори до Верховної Ради республік зареєстрували обраних до Верховної Ради депутатів по всіх виборчих округах.

Всі обрані депутати з кандидатами блоку комуністів і безпартійних,

(ТАРС).

Завтра — День медичного працівника

Наш фотокореспондент Василь Ковпак зафіксував на плівку в маніпуляційному кабінеті кардіоревматологічного відділення обласної лікарні комсомолку медсестру Ганну Прудську в той час, коли вона готувала систему для внутрішньомозгового впливання глюкози. Зараз Ганна працює медсестрою третього корпусу, працює медичною сестрою в електрокардіографічному кабінеті, де успішно справляється із своєю роботою.

ОСНОВНЕ БАГАТСТВО

Завтра медицині країни відзначають своє свято. Встановлення Дня медичного працівника стало ще одним проявом турботи партії й уряду про радянських трудящих, визнанням заслуг охоронців здоров'я перед Батьківщиною. Здоров'я людини — основне багатство. Створення в нашій країні широкої системи охорони його є одним з найважливіших завдань соціалізму. За роки Радянської влади значно покращився стан здоров'я населення, зменшились захворювання, ліквідовано цілий ряд поширених раніше інфекційних хвороб. Зростає кількість лікарів. В останньому році п'ятиріччя вони склали 674 тисячі кваліфікованих спеціалістів, або 27,8 на 10 тисяч населення.

Сітка лікувальних закладів постійно розширюється. І це видно на прикладі нашої області. Протягом 1966—1970 рр. у нас побудовано 35 лікарень, 11 пологових будинків, 11 поліклінік, 74 фельдшерсько-акушерських пунктів і амбулаторій, 13 аптек тощо. Бюджет охорони здоров'я в області протягом п'ятиріччя зріс на 49 процентів. Створено нейрохірургічну, ендокринологічну, алергологічну служби, відкрито відділення грудної хірургії та відділення по відновленню життєвих функцій організму.

Значно поліпшилось медичне обслуговування дітей. З кожним роком збільшується сітка дитячих лікувально-профілактичних закладів. Кількість консультацій зросла за п'ятиріччя з 51 до 70, а кількість ліжок, відповідно, з 1088 до 1471.

Поліпшення підготовки спеціалістів, відчутне зміцнення матеріально-технічної бази лікувальних закладів, забезпечення необхідним обладнанням сприяли підвищенню культури і якості медичного обслуговування населення і профілактики захворювань. Достеменно казати, що протягом останніх п'яти років у області не зареєстровано випадків поліомієліту, дифтерії, бешкету, як у п'ять разів зменшилось захворювання на кір, вдесятеро — на стовбляк тощо.

За п'ятиріччя виростили хороших спеціалістів, які нещодавно закінчили навчання. Це — невропатолог Олександрівської райлікарні П. Валентюк, головний лікар Косівської дільничної лікарні Олександрівського району О. Шульга, головний лікар Бобринецької лікарні В. Кизим, терапевт із Знаменки М. Петров, лікар Компаніївської санепідемстанції В. Ніколайчук, педіатр з Новоархангельська Ю. Самоїленко та інші.

Багато зроблено для благоустрою населених пунктів, а також у пропаганді медичних знань. Прочитано сотні лекцій, безліч працюють університети здоров'я. В наступній п'ятирічці з'являться нові лікувальні та профілактичні заклади. Буде побудовано 30 лікарень, 6 пологових будинків, 40 аптек, 3 санітарних станцій, станція швидкої допомоги. Перед медичними працівниками поставлено завдання по ліквідації й зниженню ряду інфекційних захворювань, удосконаленню методів диспансеризації населення, підвищенню якості медичного обслуговування. Ці завдання будуть, безумовно, виконані.

Е. РУБІНШТЕЙН,
лікар-методист обласного Будинку
санітарної освіти.

БЕРЛІН. (ТАРС). Як подію величезної ваги, як день великого торжества зустріли Соціалістична єдина партія Німеччини, всі трудящі НДР VIII з'їзд СЕПН, що відкрився тут 15 червня.

Святою прикрашений зал «Вернер — Зелленбіндер — Халле». Тут зібрані представники майже двомільйонної армії членів Соціалістичної єдиної партії Німеччини, а також делегації 90 комуністичних і робітничих партій з багатьох країн.

Місця у президії займають перший секретар ЦК СЕПН тов. Е. Хонеккер, члени і кандидати у члени Політбюро ЦК СЕПН, глава делегації КПРС. Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв, керівники делегацій комуністичних і робітничих партій, які прибули на VIII з'їзд СЕПН.

Делегати і гості з'їзду палкими, тривалими оплесками вітають керівників СЕПН, делегації братніх партій, проносять здоров'я на честь СЕПН, на честь КПРС.

Член Політбюро, секретар ЦК СЕПН

тов. Г. Аксен повідомив, що у зв'язі з хворобою голова СЕПН тов. В. Ульбріхт не зможе бути присутнім на засіданні з'їзду. На прохання тов. В. Ульбріхта він зачитав його вступну промову, звернуту до делегатів і гостей VIII з'їзду Соціалістичної єдиної партії Німеччини.

Потім делегати одностайно затвердили такий порядок денний: Звітна доповідь Центрального комітету Соціалістичної єдиної партії Німеччини (довідач перший секретар ЦК СЕПН Е. Хонеккер);

Звітна доповідь Центральної ревізійної комісії СЕПН (довідач голова Центральної ревізійної комісії К. Зейбт);

Доповідь про директиви VIII з'їзду СЕПН по п'ятирічному плану розвитку народного господарства НДР на 1971—1975 рр. (довідач член Політбюро ЦК СЕПН, голова Ради міністрів НДР, В. Штоф);

Вибори Центрального Комітету СЕПН і Центральної ревізійної комісії СЕПН. Одностайно було обрано президію і робочі органи з'їзду.

Із звітною доповіддю виступив пер-

VIII з'їзд СЕПН

ший секретар ЦК СЕПН тов. Е. Хонеккер.

БЕРЛІН. (ТАРС). Тут продовжує свою роботу VIII з'їзд СЕПН. Делегати, що зступили в дебати на звітну доповідь ЦК СЕПН і доповідь Центральної ревізійної комісії СЕПН, обговорювали плани дальшого розвитку НДР, чергові завдання, що стоять перед партією і країною.

Потім слово було надане Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву. Стоячи, бурхливими тривалими оплесками делегати і гості з'їзду вітали главу делегації КПРС.

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з великою увагою і не раз переривалася бурхливими тривалими оплесками.

Л. І. Брежнєв передав VIII з'їздові СЕПН пам'ятний подарунок від ЦК

КПРС — портрет В. І. Леніна роботи народного художника СРСР Д. Найдандана. Нехай цей подарунок, сказав тов. Л. І. Брежнєв, буде символом непорушної братерської дружби, яка об'єднує наші партії і народи Радянського Союзу і Німецької Демократичної Республіки в боротьбі за велику справу Маркса — Енгельса — Леніна, за соціалізм і комунізм!

Товариш Л. І. Брежнєв передав у президію привітання ЦК КПРС VIII з'їздові СЕПН. Овація спалахнула з новою силою. Від імені всіх членів СЕПН, всіх трудящих НДР делегати з'їзду одностайно, від усього серця висловлюють свої братні почуття до КПРС і радянського народу, свою тверду рішучість зміцнювати дружбу і міжнародний союз СЕПН з КПРС, Німецької Демократичної Республіки з Радянським Союзом.

УВАГА: ПІДЛІТОК!

ЗАКОН І ТИ

Круглий стіл
«Молодого комунара»
з працівниками
прокуратури

Відбувся круглий стіл «Молодого комунара», в якому взяла участь заступник прокурора області Г. Г. Черновалов, прокурор міста Кіровограда М. Ф. Потопальський, помічники прокурора області А. Я. Савенко, А. С. Григор'єв, Н. П. Рева. Розмова йшла про те, як попередити правопорушення, про громадсько-правову відповідальність неповнолітніх і батьків, про роль комсомольських організацій, комісій у справах неповнолітніх, дитячих кімнат міліції у вихованні підлітків, у профілактиці правопорушень.

Обговорено було також питання правового регулювання захисту природи та деякі інші.

Нижче вміщуємо короткий звіт.

ЗЛОЧИННІСТЬ з року в рік серед неповнолітніх зростає. Це вже постійна тенденція. Про це у вступній частині розповіді заступник прокурора області Г. Г. Черновалов. Деякі правопорушення здійснюються саме тому, що підлітки не знають радянських законів. Працівники органів прокуратури чимало зробили, щоб донести дух і букву закону до молодого громадянина. Зокрема, в загальноосвітніх школах лише обласного центру прочитано 250 лекцій, доповідей, проведено бесіди з різними питаннями радянського законодавства. Чимало статей на

цю тему вміщено в газетах. Серед учнів і батьків проведено понад 50 тематичних вечорів.

У Кіровограді для учнів профтехучилищ створено молодіжний університет правових знань. У школах, технікумах працівники органів прокуратури, суду, адвокатури з метою виявлення знань наших законів, практикують письмовий опит учнів. А потім, узагальнивши матеріал, врахувавши вік і обізнаність, роз'яснюють основні положення радянського законодавства.

Більше уваги правовому вихованню молоді і, зокрема, підлітків повинні приділити і комсомольські організації. В Резолюції XXIV з'їзду КПРС на Звітну доповідь Центрального Комітету КПРС підкреслюється, що «партійні організації, профспілки, комсомол повинні добиватися якнайсуворішого дотримання законів усіма громадянами і службовими особами, посилити правове виховання трудящих».

Звичайно, комсомольські організації мають вести правове виховання своїми, комсомольськими засобами. Вечори запитань і відповідей на теми права, бесіди з фахівцями, лекторії — це вже перевірений арсенал. Можна практи-

кувати також збори, ленінські уроки на цю тематику.

Карна відповідальність неповнолітніх за вчинені злочини настає з 16 років, а по деяких злочинах уже з 14. Правознавчі знання повинні бути до того, що підліток не може правильно оцінити свої вчинки, протистояти негативному впливу. — Підкреслює прокурор міста Кіровограда раднини юстиції М. Ф. Потопальський. — Тому і важливо, щоб підлітки одержали систематизовані юридичні знання.

Органи міліції, прокуратура вживають відповідних заходів, щоб поставити суворий шлагбаум на шляху до зеленого зліття. Ще більш непримиренними до пиячків повинні бути і комсомольські організації. Слід, щоб комсомольські оперативні загони взяли під контроль ті «точочки», де, не дивлячись на заборону, продають спиртне підліткам. Більш непримиренними треба бути і до батьків п'яниць, і до тих дорослих, що споюють підлітків.

Чому погнав на лази суду Микола Старченко, 1955 року народження? Вина лягає на сім'ю і в першу чергу на його батька Олексія Старченка, який часто приходив додому напідпитку, не приділяв уваги синові, нерідко приносив крадені м'ясопродукти. Тому і син почав красти, — розповідав за круглим столом М. Ф. Потопальський.

Закон у нас суворий як до тих, хто не займається вихованням дітей, так і до тих, хто споює підлітків. Так, гр. Синюхін, який пиячив, не виконував батьківських обов'язків, судом позбавлений батьківських прав. Притягнуто до карної відповідальності і засуджено гр. Новиченка, який споював неповнолітніх.

Завдання громадськості і комсомольських організацій в першу чергу — зробити все, щоб своєчасно неітралізувати згубний вплив таких синюхін і новиченків.

Помічник прокурора області А. С. Григор'єв зупинився на питаннях цивільно-правової відповідальності підлітків і їх батьків. Зокрема підкреслює, що згідно діючого законодавства батьки несуть повну матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну їх дітьми.

ВЕЛИКА роль у правовому вихованні підлітків належить шкільному комсомолу, вчителям.

Юристи області в загальноосвітніх школах систематично читають лекції з питань радянського законодавства. Наша молодь повинна добре знати радянські закони і їх дотримуватись. Бо незнання закону підлітком, як завжди підкреслюється, не звільнює його від відповідальності за скоєний злочин.

Помічник прокурора області А. Я. Савенко наголосив на тій великій ролі, яку можуть відіграти дитячі кімнати при органах міліції і на громадських засадах.

Без підтримки й допомоги громадськості, керівників підприємств і організацій кімнати міліції не зможуть справитися з тими обов'язками, які на них покладені.

Андрій Якович підкреслює також ту велику роботу, яку проводять комісії у справах неповнолітніх. Основне їх завдання — запобігання дитячій бездоглядності, профілактика правопорушень, трудовлаштування підлітків.

Позв'ягаючи комісії не повинні проїти жодна дитина, яка залишила школу, жоден неповнолітній, схильний до правопорушень, жодна сім'я, що не виконує своїх обов'язків по вихованню дітей.

Заступник прокурора області Г. Г. Черновалов торкнувся питання про відповідальність за радіохуліганство. Справа в тому, що радіо стало предметом захоплення майже не кожного юнака. І добре, коли це захоплення спрямоване у правильне русло. Тоді воно приносить користь. А якщо радіолюбители займаються радіохуліганством? Це вже велике зло, з яким повинні боротись всі.

Батьки, чиї діти захоплюються радіосправою, мають бути особливо пильними. Вони повинні пам'ятати, що відповідальність за радіохуліганство, скоєне їх неповнолітнім сином, лягає на них. Відповідно до ст. 1 Указу «Про відповідальність за незаконне виготовлення і використання радіопередавальних установок» на винних осіб накладається адміністративне стягнення — штраф

до 20 карбованців. А якщо дії повторюються — штраф збільшується до 50 карбованців. Зараз працівники міліції разом з спеціалістами зв'язу без будь-яких труднощів виявляють осіб, що займаються радіохуліганством. Справа їхня передається в народний суд, де й розглядається протягом трьох днів.

Нещодавно органи зв'язу зафіксували в ефірі «позицію» Василя Краснокона — учня профтехучилища № 1. При обшуку в нього знайдено приставку до радіоприймача, за допомогою якої він «працював» на середніх хвилях. Цього «радіолюбителя» оштрафувано на 10 карбованців і конфісковано засоби його захоплення.

Г. Г. Черновалов підкреслює, що з цим злом повинні вести боротьбу всі громадяни.

За круглим столом «Молодого комунара» було піднято питання про охорону природи. Помічник прокурора області Надія Петрівна Рева розповіла про основні положення радянського законодавства, покликані сприяти найбільш ефективному використанню природних багатств, їх охороні.

А. Я. Савенко.

М. Ф. Потопальський і Н. П. Рева. Фото В. Ковпана.

А. С. Григор'єв і Г. Г. Черновалов.

«Всё більшого значення набирає туризм. Треба розширити і зміцнити його матеріальну базу, більше будувати готелів, кемпінгів та інших об'єктів для обслуговування туристів».

(З Директиви XXIV з'їзду КПРС).

ВІДПОЧИНОК? ТІЛЬКИ ЗДОРОВИЙ!

Відпочити цікаво і в користь для себе у нас хочуть всі: молодь і люди похилого віку, сільські жителі і городяни.

Наш кореспондент Антоніна Бабак звернулася до працівників обласної ради по туризму і екскурсіях з запитанням про те, що вже зроблено, що робиться для жителів міста та області, щоб їхній літній відпочинок був повноцінним, багатим на враження.

Голова ради Віктор Пантелійович ТВЕРДОСТУП:

— Нині серед 60-мільйонної армії туристів країни понад 150 тисяч чоловік — це подорожуючі з Кіровоградщини. Це 150 тисяч найрізноманітніших смаків, уподобань, людських настроїв. І кожен хоче відпочивати якнайкраще, щоб потім цілий рік залишатися багаторим, здоровим.

Нинішній турист — вимогливий. Та це й зрозуміло. З кожним роком зростає духовно-радянська людина, щороку поліпшується її добробут. Вона хоче відпочивати у приміщенні красивому, добротному. Хоча відчувати до себе увагу і доброзичливість. Тож і прагнемо, щоб нинішній літній відпочинок трудящих був органічним поєднанням приємного і корисного.

Хочу наголосити на тому, що керівники багатьох підприємств області добре розуміють необхідність та важливість хорошого відпочинку. Так, в області функціонує 50 баз відпочинку та спортивних таборів. Сюди можна приїхати під час відпустки, а також у вихідний день групою чи усією сім'єю. Близько 25 тисяч трудящих відпочинуть у них за сезон.

На Кіровоградщині є багато чарівних

куточків. Букально потонула в зелені база відпочинку «Світлячок» заводу «Червона зірка», що в Бірюсинці Знаменського району. Нині тут закінчуються останні приготування. Порівняно з минулими роками цього літа відпочиваючі тут чекає чимало приємних сюрпризів. Впорядковано спортивний майданчик, закладено спортивний майданчик, зокрема, в тінистих алеях вже встановлено тенісні столи. Закінчується ремонт човнової бази на ближньому озері, значно розширено танцювальний майданчик, оновлюються пляжі. Завозяться меблі до їдальні, що відкрилася в цьому сезоні. Понад тисячу робітників і службовців «Червоної зірки» відпочинуть цього літа в «Світлячку». Цими днями база прийме перших відпочиваючих.

На тверду основу поставлена справа відпочинку і в швейників. Протягом кількох років відпочивають вони на власній спортивній базі, що в урочищі Оникієвському Маловисіньського району. Чудова місцевість — первозданий ліс, річка, до того ж вквітлена впорядкованість табору — якнайкраще сприяють відпочинку.

Чимало кіровоградців побувають нинішнього літа у новому, швидко відкривається, обласному сезонному оздоровчому таборі «Дніпро». Табір працює по

серпень. Буде здійснено чотири заїзди по 125 чоловік кожен.

Одним на багатьох підприємствах та на сільськогосподарських підприємствах, як відпочинок, пущена на самоплив. Керівники панчішної фабрики, м'ясокомбінату, ремонтного заводу «Укрспільгосптехнік» не подбали про літній відпочинок своїх трудящих. Причому, що й обидва наші інституту — педагогічний та сільськогосподарського машинобудування — не мають на тільки баз відпочинку, а навіть невеличких спортивно-оздоровчих таборів.

Старший інструктор обласної ради по туризму та екскурсіях Микола Іванович МОТУЗОВ:

— Близько 12 тисяч кіровоградців за нашими путівками побувають цього літа на оздоровчих турбазах на Чорноморському узбережжі. Турбази в Алушті, Феодосії, Ялті, Анапі прийняли перших кіровоградців у середині червня.

Завдалегідь подбали про літній відпочинок на кіровоградському заводі радіозв'язу. Це підприємство орендує базу відпочинку на Азовському морі поблизу села Кирилівки. Море, сонце, свіже повітря чекають тут трудящих.

З метою залучення жителів віддалених районів до екскурсій і подорожей, у Світловодську та Олександрії відкрито філіали обласної ради. Вони подбали про те, щоб сотні жителів цих районів відпочили і оздоровилися по-справжньому в екскурсійних місцях.

Так, ряд олександрійських підприємств, а саме: завод гірничого воєну, ТЕЦ 1—2, «Районенергоуправління» мають добротні оздоровчі бази на Дніпрі в районі села Нагорного. Величезне міс-

течно з наметів виростає тут шоліта. Чимало зручностей і для батьків, і для дітей. На території таборів працює бібліотека, клуб, ігровий майданчик, гойдалки, пісочниці, добре устаткований і пляж.

Містечко з наметів робітників Олександрійських рудоремонтного та електромеханічного заводів розкинулося на березі Псьолу Полтавської області.

Всё зроблено тут для задоволення найрізноманітніших смаків і уподобань.

Завідувача методичним кабінетом Олена Тимофіївна ГРИГОР:

— На території області величезні попитом користуються такі маршрути: хутір Надія — на батьківщину видатного українського письменника Карпенка-Карого; дендропарк «Веселі Боковеньки»; с. Розумівка — до усадиби генерала Раєвського, героя вітчизняної війни 1812 року.

Нещодавно на спільному засіданні з обласним краєзнавчим музеєм було вирішено організувати новий маршрут — до Загадочного озера, що в Знаменському районі. Це озеро з подвійним дном! Думается, що цей маршрут буде цікавим і корисним не лише для природознавців. Цього року розроблено ряд нових маршрутів по місцях революційної, бойової та трудової слави. Як підсумок цих подорожей стане обласний звіт учасників цих походів, що відбудеться у вересні.

За межами області розроблено чимало маршрутів, які мають особливий попит. Зокрема, це екскурсії по гоголівським місцям. Екскурсанти матимуть змогу побувати на славнозвісному хуторі Диканьці. Не менше враження залишаться в них і від подорожі в колиську заповідник — місто Чигирин.

Думается, що цікавим є такий факт. Чимало молодих людей свою першу відпустку прагнуть провести у місті Леніна, побувати в місцях, найтісніше зв'язаних з діяльністю та життям вождя світового пролетаріату. Так, групи по 32 чоловіка літаком і поїздом відправляються незабаром до Ленінграда, Москви, Ульяновська.

22 червня 1941 року гітлерівська Німеччина віроломно напала на Радянський Союз. Почалась Велика Вітчизняна війна.

Перші дні війни. Фашистські стов'ятники над Радянськими містами і селами.

30 років тому гітлерівська Німеччина напала на Радянський Союз. На залик Комуністичної партії проти загарбників встав весь радянський народ. В лавах воїнів-визволителів були тисячі наших земляків. Степовики Кіровоградщини з своїм гнівом і ненавистю вступили в жорстоку битву з ворогом.

Д. КЛЮЄНКО.

Встав у гніві Степовик

1. ЗА ВЕЛИННЯМ СЕРЦЯ

...Перебудова народного господарства республіки на воєнний лад проходила в надзвичайно складних умовах. Територія ряду областей України вже з перших днів війни стала ареною жорстоких битв з німецько-фашистськими загарбниками. Поряд з великою роботою по мобілізації до лав Червоної Армії, евакуації промислових підприємств, колгоспів, радгоспів з прифронтової смуги в глиб країни, партійні й радянські органи надавали допомогу у захисті міст і сіл, організували населення на будівництво оборонних споруд, створювали загони народного ополчення, ліквідували наслідки повітряних нальотів ворожої авіації.

Вся організаційна і партійно-політична робота в масах, яку проводив Кіровоградський обком партії у перші дні війни, підпорядковувалась мобілізації сил трудящих області на допомогу Червоній Армії у захисті Батьківщини.

Завдяки добре поставленій організаторській і масово-політичній роботі серед населення, мобілізація проходила дружно й організовано. У військові комісаріати, поряд з мобілізованими, йшли тисячі людей різного віку і професій, які бажали добровільно піти на фронт.

На 20 липня 1941 року надійшло 2398 заяв з проханням направити на фронт, в тому числі 1113 заяв від жінок.

Робітник шахти тресту «Бура-гілля» міста Олександрії І. І. Соу-ренко, 1884 року народження, у своїй заяві писав: «Мой два сини вже б'ють німецьких фашистів. Прошу послати і мене на фронт. Я виправдаю себе там, незважаючи на старість». Робітник цеху № 7 заводу «Червона зірка» комуніст Балачун на мітингу сказав: «Я був партизаном у 1918 році, громив німецьких загарбників. Тепер, коли німецький фашизм знову зазіхає на нашу кров'ю здобуту революцію, я добровільно йду в ряди доблесної Червоної Армії і буду беззавітно боротися за нашу Батьківщину».

Такі заяви трудящих надходили з усіх залізних областей.

2. В ПЕРШІХ ЛАВАХ — КОМУНІСТИ

Конкретні завдання партійних і радянських органів у воєнний час були визначені в постанові ЦК ВКП(б) і РНК СРСР від 23 червня 1941 року, в якій вимагалось, щоб партійний і радянський апарат був зразком оперативного і конкретно-керівництва всіма сторонами

воєнного, господарського і політичного життя країни. Здійснювалась перебудова роботи партійних органів з тим, щоб перетворити їх у справний бойовий штаб по мобілізації народних мас на боротьбу з фашистським агресором.

«Апарат партійного органу — обкому, крайкому, міськомі, — писала в ті дні «Правда», — повинен працювати як апарат воєнного штабу».

І працівники обкому, міськомів і райкомів партії з перших днів війни повністю віддавали себе справі організації відсічі німецько-фашистським загарбникам.

Складність партійної роботи полягала в тому, що більше половини комуністів з партійних організацій були призвані в ряди Червоної Армії, а з міст Кіровограда, Олександрії, Бобринця — у діючу армію пішли шістьдесят процентів комуністів. На політичну роботу в армію направлено багато працівників апарату обкому, міськомів і райкомів партії. Було терміново проведено заміну секретарів, членів бюро парторганізацій і партгрупоргів, що пішли на фронт, укомплектовано штати міськомів і райкомів партії. На нерівну роботу в партійних, радянських, господарських органах висувалось багато здібних і енергійних жінок.

У суворі дні воєнного часу партійні організації широко практикували проведення масових мітингів і зборів трудящих, на яких інформували про становище на фронті, закликали до споконня і пильності, спростовували наклепницькі вигадки фашистської пропаганди, піднімали моральний дух населення. Все це сприяло вихованню патріотичного і трудового піднесення, мобілізувало населення на боротьбу з ворогом.

В проведенні агітаційно-пропагандистської роботи амплію використовувались усі форми і засоби ідейного впливу — преса, радіо, кіно, лекції, доповіді, читки, бесіди. Партійні комітети поповнювали лекторські групи, агітпункти, відкривали нові агітпункти. Для проведення роз'яснювальної роботи широко залучалась партійний, радянський, профспілковий, комсомольський актив, депутати місцевих Рад та інтелігенція.

(Далі буде).

ЕКСПЕДИЦІЯ «ЧЕРВОНІЙ СЛІДОПІТ»

...А ЗОРІ СВІТЯТЬ

Вони хотіли спопелити нашу землю і закрити принаду зірок над українським степом. Та супроти них став радянський воїн.

Серед тисяч героїв-солдатів був і він, Янів Шер. І досі пам'ятають у селі Хашуватому Гайворонського району цього кремізного юнака, який хотів стати інженером. Перед війною навчався в Одесі в автодорожньому технікумі. Дев'ятнадцятирічним юнаком прийшов у військомат, попросився на фронт.

— Ще встигнеш, — відповіли тоді. А невдовзі він уже був курсантом вій-

ськового училища. Закінчивши його, їде на фронт офіцером-танкістом.

Про себе рідним писав рідко. І ніколи не задував, що уже діти горів у танкові, що був поранений.

Потім готували нагороду. Командир писав про нього: «Діючи в боях на важливому напрямку, форсував 4 крупні водні перепони. В числі перших уірвався в польське місто Згеж. За період боєвих дій його екіпаж знищив 3 міномети, 2 нулеметні точки, захопив близько 20 автомашин, спалив склад з боеприпасами і знищив понад 70 солдатів і офіцерів. Гідний урядової нагороди ордена Вітчизняної війни І ступеня».

Невдовзі на його грудих сие орден «Червоної зірки». А під Гойцувом його знову поранили.

На його машині з'явився напис: «Вперед, на Берлін!»

Смертельний бій на підступах до Берліна. Янів Шер першим вривається в місто Цілінци, забезпечуючи прохід ав-

томатникам і мінометникам. Залп, що залп, і раптом ворожий снаряд влучив в танк Янова Шера, на брні спалахнув вогонь.

...Учасником боїв за Берлін вручали нагороду.

— Гвардії молодший лейтенант Янів Шер.

Правозахисний відпові:

— Гвардії молодший лейтенант Янів Шер загинув смертю хоробрих...

Легенда каже: якщо падає на землю солдат, то гасне в небі зірка. Якби це справді так було, то над нашою землею їх, тих зірок, поракувати було б досить легко. Та вони світять, їх мільйони. Бо заради світла для нас йшли у бій тисячі танків, як твій син, Кіровоградщина, відважний танкіст Янів Шер...

Л. КРАСНОСТАВСЬКИЙ.

На знімку: Я. Шер (зліва) з фронтовим другом.

СИПЛЯЧИ щасливий сміх.

хлоп'ята вибігли із класних кімнат і з'юрмились на подвір'ї дитячого будинку. Хтось було, запропонував перед обідом докінчити гру в ланту. Та враз всіх схвилювала радісна новина:

— Нам привезли нозеньке піаніно! І п'ять скрипок. Завтра ще й баяни обіцяють.

Всі кинулись до приміщення музичної школи, аби скоріш роздивитись подарунки од колгоспників і робітників Апаньєвого. Навіть дівчата, які завжди посідали після уроків на заняття гуртка в'язальниць, теж побігли за хлоп'ятами.

Того вечора в клубі дитячого будинку веселощам не було краю. Стомлені вихователі, забувши на якусь мить про інші свої турботи, теж співали разом з дітьми, слухали музику. І до кожного з них приходила втіха — їх вихованці були щасливими.

А вдосвіта в дитячому будинку розпач — чулося гудіння землі. Потім гаряче лезо блискавиць розтяло небо, а благодатну тишу розколовли страшні громовиці. Спалахнули сусідні будинки. Діти побігли надвір.

— Дивіться, на крилах літаків хресті...

— Хлопці, он вже горить один, падає на хату...

...Дітей вели до автомашин, возів. І вирушали в дорогу.

Оленку Ліньову поникла вихователі.

— Сідай на віз з меншенькими, дивитимешся за ними.

Інший заперечував:

— Йі же самій дванадцять.

— Нічого, вона в нас справна. Вожатого ж була.

Степозим шляхом під гарячим сонцем вози рухались на схід. Більше п'яти тисяч дітей чекали рятунок.

І раптом замість сонця — темін. Блакить неба перемішалась з димом і пополом. Мо-

Кварта води

торошний зойн дітей переплісся з гуркотом бомб. Оленка, тулячи до себе семирічну дівчинку, кинулась в річку і проленила там, поки не стихли мотори літаків.

А потім знову дорога. То тут, то там тільки й чути:

— Коли ж нам водички дадуть?

А маленька дівчинка, зіщулившись на возі, плакала:

— У мене вавка болить...

— Маріє Петрівно, а мішон з сухарями теж згорів там, коло хутора.

Оленка схилилась над десятирічною дівчинкою, яка болісно кричала своє личко, і з жахом дивилася на закривавлене платтячко. В руках вона тоді була непомітною на варті води. Час від часу вона простягала її пораненій дівчинці і тихо надала:

— Потерпи, Катю, трішечки. Незабаром до села доїдемо.

Там буде лінар...

Раптом її слова знову розчавив вибух бомби. І в обличчя вдарило гарячою хвилею.

Кварта води випала з Оленкиних рук. Дівчинка з острахом дивилася, як червоні доріжки ковтала воду, і плакала. Ні-ні, не од того, що небо кололось від громовиць. Йі було мотомо, бо вже не могла нічим зарадити пораненій подружці, і Оленчине серце давила безнадія.

А під вечір з передньої підводи пролунало:

— Люди, вода... Озеро он в долині.

І діти, зісмануючи з возів, бігли у виярки. Заходили по коліна в став, набирали в пригорщі води...

На п'ятий день Оленка Ліньова уперше побачила фашистів зблизька. Стрибаючи з літаків на парашутах, вони чвалали до підвід. Скидали на

землю мішки з харчами, які передали дітям радянські солдати, знушались над вихователями. Аж ось один з автомашин зупинився перед Оленкою.

Його погляд прикипів до

червоного галстука. А дівчинка змріяла фріца з ніг до голови й подумала: «Не такий він вже й страшний з виду цей фашист.

От тільки погляд — холодний і колючий. Такі очі я бачила в Одеському зоопарку, в крокодильці...»

А він вже направив на неї автомат, засопів. І в цей час поруч завершав хлопчик. Німець відсахнувся від Оленки і пустив чергу в нього. А дівчинку тільки вдарило чоботом, та й кинувся до сусідньої підводи, де вже його товариші ділили дитячі харчі.

Та ось заповідність гітлерівців одразу кудись поділась, вони почали тікати. А з вибалку показалося кілька радянських бійців.

Незабаром діти добралась до госпіталю. Потім їх повезли далі на автомашинках. А Оленка Ліньова залишилась біля поранених бійців. Доломагала санітаркам, сиділа почомом біля солдатів з перебинтованими головами. Розповідала їм про свій дитячий будинок, про те, як в стелу розлила останню кварту води. І згадала про німця, який збирався зрештешті ті тіло автомашини чергою.

Поранені забували про свій біль. Слухали дівчину, і в їх очах знову й знову спалахував вогонь гніву і ненависті.

Оленка часом просила:

— Як будете йти на фронт,

то візьміть і мене. Я хочу помститися за тіх, кого ми забили в полі після нальоту літаків.

А солдати:

— Нічо-о, ти ще встигнеш. Ось тільки сил наберись, підрости.

Якось вона сиділа на ліжку біля пораненого і заснула. Прониклась вранці, а бійця вже нема. Тільки на подушці невеличкий клатчик паперу:

«Спасибі тобі, дитино, що підвела нас на ноги. Ми помстимося за тебе...»

А коли госпіталь вже був під Сталінградом, Оленка Ліньова стала справжньою санітаркою.

Фашисти рвались до міста. А радянські воїни віддавали життя за кожний клапот рідної землі. У госпіталі вже не було де класти поранених. Привезли одного офіцера, а він крізь зубоття:

— Вони б вистояли. Та нема чим стріляти...

І тоді до висоти кинулись санітарки, медсестри. Вони тягли за собою ящики з снарядами і гранатами. Разом з ними повзла в класі бою і вона, Оленка Ліньова.

Над головами рвались міни, виспівували свою смертну пісню кулі. А дівчата-комсомолки, задихаючись од диму, обліваючись потом, спішили до передової. На день два-три рази вертались від окопів, приносили поранених, а потім знову несли бійцям боеприпаси й воду. Самі ж забували, що на їх устах не було ще й краплини тієї прохолоди.

Було притягли вистіхох ящик до окопа, а вусаті артилеристи сахулись до Оленки:

— Це щоб востаннє ти сюди йшла. Вертайся назад, а все це йшли за тебе зроблять. Ти хоч комсомолка, але не під силу тебе тобі таке.

— Ні, не комсомолка я, тільки думаю...

І її заповітна мрія невдовзі збулась. Там, під палаючим небом вона стояла перед гордим солдатами-героями, перед дівчатами-санітарками і разом з своїми ровесницями повторювала:

Комсомольцы всегда впереди,

Не дают они клятву впустую,

Как святыню они берегут на груди

Комсомольскую книжку простую...

І знову вона йшла туди, де чекали її рятунок. Йшла з сумкою санітарки, з автоматом за плечима...

Сталінградці вистояли. І погнали ворога на захід. З ними була знову вона, смілива і мужня санітарка, комсомолка Олена Ліньова...

Аж через чверть століття після перемоги над фашизмом приїхала вона до Сталінграда.

Інженер з Кіровограда Олена Трохимівна Ліньова-Чибісова спішила на зустріч ветеранів 94-ї гвардійської дивізії. Її пізнали одразу. І колишній артилерист, Герой Радянського Союзу Віктор Олександрович Колуп, і полковник Костянтин Ілля Калашников, колишній командир батальйону 283 полку Іван Вітвіцький тисли руку своїй рятуниці і кожен повторював:

— Ти ж, Олено, як виступаєш перед людьми, то неодмінно згадай про свою квартиру.

На її очі набігала скорбота. А потім — усміх. І Олена Трохимівна одказувала:

— Про таке я ніколи не забуду. Зустрічаюсь в Кіровограді з комсомольцями, в школах, розповідаю їм, як ви захищали Сталінград. А потім і про неї, оту дорожчину на варті, яку я берегла з водою для пораненої дівчинки...

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

ЦІЛЮЩІ ДЖЕРЕЛА ОРЛОВОЇ БАЛКИ

З давніх давен у тутешніх краях побутують легенди - бувають легенди про чудодійну живу воду. З покоління в покоління старожили передавали наші дідусі казки-перекази про те, що тисячоліття, а може й більше, тому у верхів'ях межиріччя Інгульця і Тясмина по берегах заневищеної річки Скельової оселилось багатирське плем'я, яке не віддало про хвороби і всілякі вразливості. А жили ті люди аж до дохості роки. Здоров'я і силу ці джерела черпали з джерела, яке безупинно жевоніло на узбережжі Скельової з-під кристалого багатого дуба. Кришталеві прозора вода в найліпшіх морозі не вкривалася крижаним ванцирем, чудодійний струмок не вичерпувався і в печальну спеку. В цьому джерелі, яке звали Священним, дрезні одноплеменники купали немовлят, щоб вони ніколи не хворіли. Пили ту воду й омивалися в ній дорослі.

Відтоді сплило чимало століть. Старожили міста Знамення і навколишніх сіл Петрового, Суслового, Новоолександрівки і понині пам'ятають, що колись тут, на схилах Орлової балки, шумували на вітрах могутніх дерева відрогів Чорного лісу.

В наш час легендам-переказам про цілющу життєдайну воду судилося стати живою дійсністю. В середині шістдесятих років працівники відділу водопостачання Знаменського відділення залізничної побіля села Петрового почали шукати нові джерела для покриття потреб транспортних служб і населення міста Знамення у технічній і питній воді. На дні балки вони пробурили декілька свердловин і на глибині більш як п'ятиметрові натрапили на водоносний шар. Лабораторні аналізи показали, що знайдена вода має неабиякі лікувальні властивості — в ній міститься радон середньої концентрації. Як відомо, в процесі лікування цієї радіоактивної елемент своїм випромінюванням діє на первові закінчення. Крім того, проникаючи в організм через шлунку й дихальні шляхи, впливає на

численні нервові рецептори судин та внутрішніх органів і безпосередньо на тканини цих органів.

Незабаром було прийняте рішення про будівництво на околиці м. Знамення побіля села Петрового обласної здравниці — бальнеологічної лікарні. Але спеціалісти у той же час непомітно інші, не менш важливі проблеми, зв'язані з перспективами функціонування закладу лікувально-санаторного типу. Зокрема, треба було з'ясувати, чи вистачить у майбутньому цілющої радіоактивної води для безперервного лікування хворих. Як впливатиме подальша експлуатація свердловини на концентрацію радону у воді? Завернулися за допомогою до спеціалістів розвідки на території області Підкарпатсько-Української геологічної експедиції. Направлені в район Знамення розвідники підземних надр продовжили буріння. На глибині 164 метри їх, як і спеціалістів-курортотологів чекав приємний сюрприз. Він перевершив усі сподівання. Лабораторні аналізи показали, що будівництво бальнеологічної лікарні не тільки потрібна, а й перспективна справа. Розвідники потужні радонні поклади за часом мінералізацією нічим не поступаються перед раніше відкритими, а концентрація радіоактивних речовин у них в десять разів перевищує води відомого на весь світ бальнеологічного Цхалтубського курорту.

Про Знаменський бальнеологічний курорт, яку тепер називають обласним санаторієм, поміж людей побутують легенди, які межують з легендами. У цій здравниці кваліфіковані спеціалісти з допомогою чудодійної води повертають людям здоров'я, бадьорість і настрій. Відвідайте медичний заклад і самі в цьому переконатесь. Головний лікар санаторію Ганна Василівна Шандра ознайомить вас з безліччю листів і записів у книзі відгуків. Свої щирої подяки висловлюють ті, хто пройшов курс лікування і повністю або частково залишив тут свій недуг. Працівни-

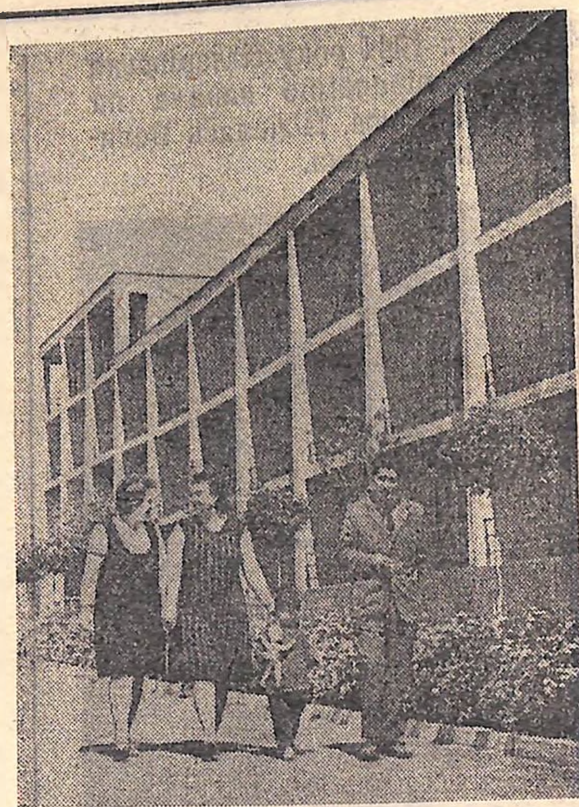
ки лікарні покажуть вам новітні медичне устаткування, фізіотерапевтичний кабінет, в якому хворі приймають електропроцедури. До послуг хворих — інгаляторій, процедурна, масажне відділення. Для лікувальної гімнастики обладнано фізкультурний зал. І чи не найперспективнішою атестацією чудодійної сили радонного скарбу і плідної роботи медичного персоналу санаторію є залишені тут хворими після випускування з лікарні сотні милих щілих і налив.

Лікувальне відділення обласної бальнеологічної лікарні на 150 місць почало працювати на місцевих джерелах мінеральної радонно-вуглекислої води з 1968 року. Тоді тут було установлено 20 ванн. За цей час одорено більш як сім тисяч чоловік. Після мілікарських курсів лікування мінеральними радонними водами 85 процентів пацієнтів які мали захворювання периферичної нервової системи, виписалися з покращенням, а 5,5 процента — із значним покращенням здоров'я. Майже такі результати дає лікування хворих на поліартити. Багато з тих, хто пройшли курс лікування і мали різні групи інвалідності, відновили здоров'я і стали працездатними. А деяким щастливцям після перебування в санаторії вдалося уникнути складних хірургічних втручань, зв'язаних з операціями на судинах, хребті і суглобах.

Перспективи дальшого розвитку здравниці? Вони відраді і заманливі. Наявний дебет радіоактивної води дозволить у недалекому майбутньому лікувати в цьому медичному закладі одночасно не 150 хворих, а прийняти у 5 разів більше. Для цього передбачається створити тут санаторний вузол, зокрема спорудити ще один стаціонарний корпус і поліклінічне відділення.

Прадавня легенда про живу цілющу воду в заплаві річки Скельової в нашій дні стала живою дійсністю.

В. КРАМАРЕНКО.

На фото: спальний корпус обласної бальнеологічної лікарні.

Фото В. Новікова.

Балат ЕМБЕРГЕНОВ ВАРТОВИЙ БАТЬКІВЩИНИ

Кордон проліг,
де зарослі густі...
Солдат недремно
стереже країну.
На грудях партквиток,
як другий нуль —
в житті.
Здіймається
в такт серцю
Хитнувся раптом
близенько
Пригляньтесь
і автомат
До всього пильний
в спеку і в дощі —
Чи слід, чи збув,
чи щось
не в мене зблизне...
Я знаю, той солдат —
то мій
Він з степового краю,
з Казахстану,
Він вогнем пішов
служити, щоб так
Тумани плеса
не здрігались
Як в дні війни... і тихо
журавалим,
Що в небесах
пливають ланою
динни.

Прокazuje: «Перекази
батькам:
Я — вартовий мого
Батьківщини!»
Переказав
з казахської
М. Кодам.

М Р І Я
Люди весь час
поспішають,
(Звісно, життя — це діл)
Вершини гірські
долають,
Бо їм притаманно
мріяти.
Мрія — це степ
тількиновий,
З якого я біг дитиною.
Мрія — це ти, кохана,
З очима, як небо,
світлим.
Мрія — це значить
зна, Літо — навколо тебе...
Там, де виходить ніч,
Півають гуси-лебеді.
Мрія, живи під ногами,
Мрія тебе зустріти,
Білий тендітний
голуб —
Тайна сердець
відкрита.
Мрія — це ти єдина,
Мрія — це ти, кохана!
До тебе іду крізь сніг
Одичавілих ранок.
Там, люди все
поспішають
Шляхами, що в'ються
зм'ялими,
Вершини стрімкі
долають,
Бо люди не тільки
мріють.
Переказав з казахської
В. Бондаренко.

С. ШЕВРЯКОВ

СОНЕЧКО

Приблиз до мене
Моя малесенька
Всіляк тихенько
на руки —
І ну малювати:
Кружечки, проміння —
І вишито сонечко
(Так її нещодавно
називала мати).
Малює і то ж
примовляє,
І все сміється,
Мале ластів'я,
А й воно вже тамо
Щось тинить.

І так невимовно-тепло
Мені на серці,
Втішаєсь собі,
Радіючи до нестями.
Та як же отут
Не тишиться
І не радіти —
Мале отаке,
А тиниться вже
до сонця.
Диво та й годі.
І що то воно за діти —
Втиуть щось —
І віри не ймеш —
Сон чи не сон оце?
То нехай же, нехай!
Те сонечко любощиро
Все осяватиме
Дальні шляхи-дороги,
І пломенитиме
В серці дитячій віра,
Та, що осявляє масть
Від батьківського
порогу.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

ПЕРШІСТЬ КРАЇНИ З ФУТБОЛА

ЗАПОРІЖЖЯ. Тутешній «Металург» зіграв віничку — 1:1 з фрунзеньською «Алгою». Гол на п'ятій хвилині у ворота гостей забив запоріжець Георгій Забудько. На 43-й хвилині футболісти «Алги» зрівняли рахунок. Це зробив Олександр Агеев.

ОДЕСА. 90 хвилин зустрічі «Чорномор'я» і дубнінського «Паміру» пройшли при явній перевазі моряків. Вони часто атакували ворота гостей, але внаслідок неточних завершальних ударів і завдяки хорошій грі воротаря «Паміру» Вячеслава Бубенця рахунок так і не було відкрито. В результаті — 0:0.

(РАТАУ).

ХІД ПЕРЕДПЛАТИ

НА ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ
СТАНОМ НА 15 ЧЕРВНЯ 1971 РОКУ

Назва міста, району	Випуски	Почислено	Різниця у порівнянні з 1970 р.
Світловодський	396	91	— 305
Знаменський	440	240	— 200
Гайворонський	241	61	— 180
Добровеличківський	295	118	— 177
Голованівський	217	84	— 133
Долішківський	254	123	— 131
Новоархангельський	167	76	— 91
Новоукраїнський	138	57	— 81
Кіровоград	456	376	— 80
Устимівський	93	34	— 59
Онуфріївський	70	32	— 38
Ульяновський	71	44	— 27
Новгородківський	125	104	— 21
Компаніївський	28	13	— 15
Олександрівський	167	158	— 9

ВЕСЕЛИЙ ОЛІВЕЦЬ

Не в той бік

— Ви майстер спорту?
— Майстер спорту.
— По бігу?
— Так. Чого спитав?
— Скажіть, що ви, ну, майстер, тобто, мене б нізачо не догнав.
— Тебе, хлопчину?
— Ой, не смійся!
— Оце пахаба — через край.
— Та не зійти з оцього місця...
— Давай, га?

— Давай, давай!
— То ви — за мною, в дальні гонні!
— Одного лиш я не скажу: в садку у вашім я півонія.
— Геть чисто всі пообригав Мершій за мною! — і драпагнув.
— А майстер... дремнув у сад.

А. ОКЛИЧНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 21 ЧЕРВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (Н). 11.10 — В Спартакіада України. Боротьба самбо. (Н). 16.35 — Наша афіша. (Н). 16.40 — Республіканська фізико-математична школа. (Н). 17.10 — Телевізії. (Н). 17.25 — Телевізії. (Н). 17.45 — Прем'єра художнього телефільму «Чотири танкісти і собака». (Польща). 18.55 — «Містагері України». (Н). 19.25 — Фільм-концерт «Ж. пісня — чудо хороша». (Н). 20.15 — Т. Тесс. «Солов'ї, солов'ї, діти!» (Н).

Прем'єра телеспектаклю. (Н). 21.00 — Програма «Час». (Н). 21.30 — Українське кольорове телебачення. «Майстри мистецтва України». Співач засланений артист УРСР Н. Огнєвой. (Н). 22.00 — Чемпіонат Європи з важкої атлетики. (Болгарія). 23.00 — Телевізії. (Н). ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (Н). 11.10 — В Спартакіада України. Боротьба самбо. (Н). 19.00 — Художній фільм «Балада про солдата». (Польща). 20.15 — «На добраніч, Т. Тесс. «Солов'ї, солов'ї, діти!» (Н).

ВІВТОРОК, 22 ЧЕРВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (Н). 11.10 — Телефільм «Згадаючи рони вогневі». (Н). 11.45 — Фільм-концерт «Коли говорили гарматні». (Н). 16.35 — «В ім'я перемоги». (Львів). 17.05 — «Екран молодих». «Солдати 70-х». (Н). 18.05 — Прем'єра художнього телефільму «Чотири танкісти і собака». (Польща). 19.00 — Телевізії. (Н). 19.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Донець). 19.40 — Спектакль Токенського драмтеатру. (Кіровоград). 22.30 — «Пісні над морем». Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Чорноморського флоту. (Одеса). 23.00 — Документальний фільм. (Н). 23.30 — Чемпіонат Європи з важкої атлетики. (Болгарія). 24.00 — Телевізії. (Н).

над морем». Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Чорноморського флоту. (Одеса). 23.00 — Документальний фільм. (Н). 23.30 — Чемпіонат Європи з важкої атлетики. (Болгарія). 24.00 — Телевізії. (Н).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря і відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділів пропаганди та листів і масової роботи — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

БК 01134.

Індекс 01197.

Зам. 3649.

Тираж 64.500.

Юнаки і дівчата!

Ударна комсомольська будова тресту «Ангарбуд» Іркутської області запрошує вас на новобудови Сибіру.

Потрібні буддозеристи, шофери, автокрановщики, екскаваторники, слюсарі-трубопроводники, тесляри, робітники будівельних професій і різноробочі. Бажаючим працювати на новобудовах видається безкоштовний квиток до місця роботи та аванс розміром 30 карбованців. Крім цього, на місці роботи до основного заробітку додається 47 процентів за пересуваний характер роботи та 40 процентів коефіцієнту.

Після кожного року роботи доплачується 10 процентів північних. Крім основної відпустки, ще додається 12 робочих днів. Через рік надається безкоштовний квиток на проїзд в буд-люком напрямку. Бажаючим поїхати на новобудови звертатися в міські, районні та обласний комітет ЛКСМ України.

Трест «Ангарбуд».